

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Quæst. 314. Quinam hic sint hæreticorum errores, & quæ doctrina
Scripturæ ac Conciliorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

•sunt: Imò si istic ducant uxorem, nec filii eo-
rum, sicut enim is non dicitur Episcopus do-
miciili respectu patris, ita nec Episcopus ori-
ginis respectu prolis, quæ nata singitur in do-
micio patris, Dia. R. 15. & 17.

ADDENDA.

2123. *Vest. 314.* Quinam hic sint hæretorum n-
rōres & quæ doctrina Scripturæ ac Concilio-
rum R. §. 1. Præcipuus error est Lutheri, Illyni,
Kenny, & aliorum, qui negant Ordinem esse
Sacramentum; uti refert Bellarm. tom. 3. con-
trov. De Sacram. Ordinis c. 1. sed Ordinem esse
verè & propriè Sacramentum à Christo insti-
tutum, de fide est ex Trid. uti referam n. 2129,
ac clare colligitur ex scripturis ad Ephes. 4. v. 11.
& 1. ad Timoth. 1. v. 6. aliisque locis apud Bel-
larm. c. 2. qui sequentibus capitibus id ipsum fu-
se probat ex traditione Ss. PP. & ratione ipsa:
breviter Aversa De Ordine q. 1. f. 1.
2124. §. 2. Ordinationem Ministrorum Ecclesie
spectare ad laicos vel ad magistratus politicos
docuerunt Vicleff, Hus, Luth Calv. aliquique secta-
rii, uti refert Bellarm. tom. 2. I. 1. De Clericis c. 2,
qui c. 3 & sequentibus, ac post eum Aversa q. 3.
f. 1. evidenter ostendunt id à Christo commis-
sum esse Apostolis. Episcopis aliisque authori-
tatem spiritualem habentibus in Ecclesia. Quod
autem alii dixerunt, etiam mulierem esse capa-
cem Ordinum, videri potest confutatum apud
Dicasillo De Ordine dub. 19.
2125. §. 3. In hoc Sacramento carpunt præcipue
hæretici, quod pro sacris Ordinibus requira-
mus coelibatum, sed Bellarm. supra De Clericis

§. 18. & 19. ostendit cœlibatum illum antiquius & jure Apostolico merito annexum esse sacris Ordinibus : similiter obligationem continentiae esse antiquissimam, ostendit Aversa q. 4. s. 5. ab ipsis usque adeo Apostolis : convenientiam autem exponit s. 6.

§. 4. Duo præterea in hoc Sacramento ar-

guunt hæretici , nempe unctionem & tonsu-

ram ; sed unctionem esse antiquissimam cære-

moniam Ecclesiaz Christi, ostendit Bellarm. tom.

3. De Sacram. Ordinis. c. 12. Tonsuram autem

esse pariter antiquissimam & in Ecclesia semi-

per usurpatam, ostendit tom. 2. l. 2. de Mona-

chis c. 40.

§. 5. Fuit etiam error aliorum , qui dixe-

runt simplices Sacerdotes posse idem , quod

possunt Episcopi, nec hos esse illis superiores :

sed oppositum est de fide ex Trid. uti referam

n. 2129. potestque veritas catholica videri latè

probata à Bellarm. tom. 2. l. 1. De Clericis c. 14.

& 15. E contrà tamen audiendi etiam non sunt

alii, qui plūs & quo tribuunt dignitati episcopali , & putant dedecere Episcopum, ut aliquando

hostiam à simplici Sacerdote consecratā sumat,

hos enim rectè arguit S. Hieron. & post eum

Rayn. in Heter. tom. 16. l. 1. pu. 13. n. 10.

§. 6. Florentinum post sessionem ult. in De-

creto Eug. IV. ad Armenos de hoc Sacramento

ita docet. Sextum est Ordinis , cuius materia est il-

lud, per cuius traditionē consertur Ordo , sicut presby-

teratus traditur per calicis cum vino & patenæ cum

pane porreptionem : Diaconatus vero per libri Evange-

liorum dationem : subdiaconatus vero per calicem vacui

cum patena vacua supposita traditionem : & similiter

de aliis per rerum ad ministeria sua pertinentium af-

signationem. Forma sacerdotii talis est, Accipe potestatem offerendi sacrificium &c.

2129. §. 7. Trid. sess. 23. doctrinam catholicam de Sacramento Ordinis proponit per hos 8. Canones. 1. Si quis dixerit non esse in novo testamento sacerdotium visibile & exterrnum, vel non esse potestatem aliquam consecrandi & offerendi verum Corpus & Sanguinem Domini, & peccata remittendi & rebuendi, sed officium tantum & nudum ministerium praedicandi Evangelium, vel eos, qui non praedican, prorsus non esse Sacerdotes, anathema sit. 2. Si quis dixerit praeter sacerdotium non esse in Ecclesia catholica alios Ordines & maiores & minores, per quos vult per gradus quosdam in sacerdotium tendatur, anathema sit. 3. Si quis dixerit Ordinem sive sacram Ordinationem non esse verè & propriè Sacramentum à Christo Domino institutum, vel esse figmentum quadratum humanum excogitatum à viris rerum ecclesiasticarum imperitis, aut esse tantum ritum quendam eligendi Ministros verbi Dei & Sacramentorum, anathema sit. 4. Si quis dixerit per sacram Ordinationem non dari Spiritum sanctum, ac proinde frustra Episcopos dicere, Accipe Spiritum sanctum, aut per eam non imprimi characterem, vel eum, qui Sacerdos semel fuit, laicum rursus fieri posse, anathema sit. 5. Si quis dixerit sacram unctionem, quā Ecclesia in sancta Ordinatione uitur, non tantum non requiri sed contemnendam & perniciosa esse, similiter & alias Ordinis ceremonias, anathema sit. 6. Si quis dixerit in Ecclesia catholica non esse Hierarchiam divinā ordinatione institutam, quae constat ex Episcopis, presbyteris, & Ministris, anathema sit. 7. Si quis dixerit Episcopos non esse presbyteris superiores, vel non habere potestatem confirmandi & ordinandi, vel eam, quam habent, illis esse cum presbyteris communem,

vii

ni Ordines ab illis collatos sine populi vel potestatis se-
cularis consensu aut vocatione irritos esse , aut eos , qui
nec ab ecclesiastica & canonica potestate rite ordinati
nisi missi sunt sed aliunde veniunt , legitimos esse verbi
& Sacramentorum Ministros, anathema sit. 8. Si quis
dixerit Episcopos , qui auctoritate Romani Pontificis
assumuntur , non esse legitimos & veros Episcopos sed
figmentum humanum , anathema sit. Atque ex jam
dictis supponendum est cum Theologis & Aver-
sa hic q. 2. l. 1. contra multos canonistas ad va-
lorem Ordinis requiri materiam & formam
ne posse solo verbo conferri à Papa dicente v.
g. Ego Sacerdos.

§. 8. Adhuc notanda sunt scqq. 1. Materia 2130.
remota hujus Sacramenti sunt instrumenta ,
quæ traduntur ; proxima est eorum traditio ,
vel in quibusdam Ordinibus , materia remota
sunt manus Episcopi , proxima est illarum ma-
nuum impositio. 2. Multiplices ab initio Eccle-
siae fuerunt manuum impositiones , uti retuli-
l. 6. p. 1. nu. 381. quod advertendum est pro ex-
plicandis variis Canonibus Conciliorum &
dictis Ss. PP. 3. In Ordinatione presbyteri
apud Latinos est duplex manuum impositio: De
prima, quæ fit ad Tractum ante Evangelium, sic
habet Pontificale Romanum : Pontifex imponit
simul utramque manum super caput cuiuslibet ordi-
nandi successivè , nihil dicens: idemque faciunt post
eum omnes Sacerdotes, qui adsunt. De secunda, quæ
fit post Communionem, sic habet: Pontifex cum
mitra sedens super faldistorium ante medium Altaris
imponit ambas manus super capita singulorum coram
eo genitibus, dicens : Accipe Spiritum sanctum,
quorum remiseris peccata &c. 4. Forma hujus Sa-
cramenti sunt verba , quibus significatur tradi-
tio

Sss 5

gio potestatis respondens Ordini, qui conser-
tur, ut patet ex iam dictis.

Objicies Florentinum non assignat manuum
impositionem pro materia ullius Ordinis apud
Latinos, ergo perperam hoc afferitur. *q. n.*
conseq. Mens *Florentini* non fuit tradere mate-
rias & formas adæquatas omnium Sacra-
mentorum, nam certum videtur, quod secunda ma-
nuum impositio & forma illi respondens sit de
essentia Presbyterii apud Latinos, uti commu-
niissime Auctores cum *Dicast.* hic n. 145. Item ad
materiam partialem Diaconatus communiter
requirunt authores etiam impositionem ma-
nuis Episcopi & tamen de his non meminit *Flo-
rent.* uti nec de benedictione chrismatis confr-
imandorum, quæ tamen secundum dicta l. 6. p.
1. n. 374. requiritur ad valorem. Item non me-
minit de intentione Ministri nec de consensu
suscipientis Sacramentum, quæ etiam secun-
dum ibidem dicta n. 54. & 166. requiruntur ad
valorem sacramentorum. Itaque secundum
Lugo de Sacram. d. 9. n. 121. & *Dicast* hic n. 191.
Florent. tantum voluit dare exempla in uno
quoque Sacramento; vel potius secundum *Bel-
larm.* De Ordine c. 9. voluit ea tantum tradere,
quæ Armeni poterant ignorare, aut in quibus
fortè errabant, de manuum autem imposi-
tione non dubitabant, sed fortè de eo, an apud
Latinos opus esset omnibus istis aliis materiis.
Addit *Amic.* De Sacram. d. 2. nu. 66, ideo potius
assignasse alias alias materias quam imposi-
tionem manuum, quia illæ aliae materiæ erant
expressius & clarius significantes potestatem,
quæ traditur, è contrâ impositio manuum est
materia magis indifferens & communis pluri-
bus Sacramentis.